

Viljið tór nú lýða á
meðan eg man kvrða
Um teir ríku kongarnar
sum eg vil nú um rřða

Grani bar gullið av heiði
Brá hann sinum brandi av reiði
Sjúrdur vá á orminum
Grani bar gullið av heiði

Hundings synir í randagný
teir skaðan gřrdu har
Eitur var í svřrinum
teir bóru móti mér

Fávnir eitur ormurin
á Glitrarheiði liggur
Regin er ein góður smiður
fáum er hann dyggur

Hann var sér á leikvřllum
imillum manna herjar
Rívur upp eikikelvi stór
hann lemjir summar til heljar

Eystantil undri heyginum
ið dreingir eyka tal
Dimmur er hesin dapri dagur
niður í mold at fara

Har komm maður á vřllin fram
eingin ið hann kendi
Síðan hatt á hřvdi bar
og finskan boga í hendi

Har komm maður á vřllin fram
hann vá við eggjateini
Eyga hevði hann eitt í heysi
knept var brók at beini

Ormurin er skriðin av gullinum
tað man fróttast víða
Sjúrdur setist á Granar bak
hann býr seg til at ríða

Grani bar gullið av heiði
Brá hann sinum brandi av reiði
Sjúrdur vá á orminum
Grani bar gullið av heiði